

Thiện Hiện! Nên biết, địa giới không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, thủy, hỏa, phong, không, thức giới không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, Thánh đế khổ không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, Thánh đế tập, diệt, đạo không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, vô minh không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự huyền không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, cảnh mộng, ảnh tượng, tiếng vang, bóng sáng, hoa đốm giữa hư không, sóng năng, ảo thành, việc biến hóa, không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, cái không nội không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thẳng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bốn tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh, không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bố thí Ba-la-mật-đa không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lực, Bát-nhã Ba-la-mật-đa không có sở hữu, nên chẳng thể

nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bốn tịnh lự không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bốn vô lượng, bốn định vô sắc không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bốn niệm trụ không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, pháp môn giải thoát không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, năm loại mắt không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, sáu phép thần thông không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, mười lực của Phật không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bậc Dự-lưu sanh vào đường ác không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bậc Nhất-lai sanh lại nhiều lần, bậc Bất-hoàn sanh vào cõi Dục, đại Bồ-tát sanh ra để tự lợi, A-la-hán, Độc-giác, Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác sanh lại đời sau không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, Dự-lưu hương, Dự-lưu quả không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, Nhất-lai hương, Nhất-lai quả, Bất-hoàn hương, Bất-hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc-giác hương, Độc-giác quả, Bồ-tát, Như lai không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, danh tự, giả tướng, thi thiết, ngôn thuyết không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, vô sanh, vô diệt, vô nhiễm, vô tịnh, vô tướng, vô vi không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, khoảng trước, khoảng giữa và khoảng sau không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự vắng lai không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự đi đứng không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, vô sanh không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự tăng giảm không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bậc Cực hỷ không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, bậc Tịnh quán không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh. Như vậy, bậc Chủng tánh, bậc

Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự thành thực hữu tình không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Nên biết, sự nghiêm tịnh cõi Phật không có sở hữu, nên chẳng thể nắm bắt được; kẻ nương vào Đại-thừa cũng chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì rốt ráo thanh tịnh.

Lúc bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Pháp nào, chẳng thể nắm bắt được, nên nói là ngã v.v..., chẳng thể nắm bắt được?

Phật dạy: Thiện Hiện! Tánh ngã, chẳng thể nắm bắt được, nên nói ngã chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh cái thấy, chẳng thể nắm bắt được, nên nói cái thấy, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh ngã cho đến tánh cái thấy chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh chơn như, chẳng thể nắm bắt được, nên nói chơn như, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh thật tế, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thật tế, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh chơn như, cho đến tánh thật tế, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh sắc, chẳng thể nắm bắt được, nên nói sắc, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh thức, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thức, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh sắc cho đến tánh thức, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh nhãn xứ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nhãn xứ, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh ý xứ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói ý xứ, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh nhãn xứ cho đến tánh ý xứ chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh sắc xứ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói sắc xứ, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh pháp xứ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói pháp xứ, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh sắc xứ cho đến tánh pháp xứ chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh nhãn giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nhãn giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh nhãn giới cho đến tánh các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh nhĩ giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nhĩ giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh nhĩ giới cho đến tánh các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh tỷ giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói tỷ giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh tỷ giới cho đến tánh các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh thiệt giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thiệt giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh thiệt giới cho đến tánh các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh thân giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thân giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh thân giới cho đến tánh các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh ý giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói ý giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, nên nói các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh ý giới cho đến

tánh các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh địa giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói địa giới, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh thức giới, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thức giới, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh địa giới cho đến tánh thức giới, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh Thánh đế khổ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Thánh đế khổ, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh Thánh đế đạo, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Thánh đế đạo, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh Thánh đế khổ cho đến tánh Thánh đế đạo chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh vô minh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói vô minh, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não, chẳng thể nắm bắt được, nên nói lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh vô minh cho đến tánh lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh sự huyễn, chẳng thể nắm bắt được, nên nói sự huyễn, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh sự biến hóa, chẳng thể nắm bắt được, nên nói sự biến hóa, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh sự huyễn cho đến tánh sự biến hóa, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh cái không nội cho đến tánh cái không không tánh tự tánh, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bố thí Ba-la-mật-đa, cho đến tánh Bát-nhã-ba-la-mật-đa chẳng phải đã nắm bắt được,

chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bốn tịnh lự, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn tịnh lự, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bốn định vô sắc, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn định vô sắc, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bốn tịnh lự cho đến tánh bốn định vô sắc chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bốn niệm trụ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn niệm trụ, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh tám chi thánh đạo, chẳng thể nắm bắt được, nên nói tám chi thánh đạo, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bốn niệm trụ cho đến tánh tám chi thánh đạo chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh pháp môn giải thoát không, chẳng thể nắm bắt được, nên nói pháp môn giải thoát không, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh pháp môn giải thoát vô nguyện, chẳng thể nắm bắt được, nên nói pháp môn giải thoát vô nguyện, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh pháp môn giải thoát không cho đến tánh pháp môn giải thoát vô nguyện chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh năm loại mắt, chẳng thể nắm bắt được, nên nói năm loại mắt, chẳng thể nắm bắt được; tánh sáu phép thần thông, chẳng thể nắm bắt được nên nói sáu phép thần thông, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh năm loại mắt, tánh sáu phép thần thông chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh mười lực của Phật, chẳng thể nắm bắt được, nên nói mười lực của Phật, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh trí nhất thiết tướng, chẳng thể nắm bắt được, nên nói trí nhất thiết tướng, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh mười lực của Phật, cho đến tánh trí nhất thiết tướng chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bậc Dự-lưu sanh vào đường ác, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Dự-lưu sanh vào đường ác, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác sanh lại đời sau, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác sanh lại đời sau, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bậc Dự-lưu sanh vào đường ác, cho đến tánh Phật-đà Chánh Đẳng Chánh

Giác sanh lại đời sau chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh Như lai, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Như lai, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh Dự-lưu hương, Dự-lưu quả cho đến tánh Như lai chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh danh tự, giả tướng, thi thiết, ngôn thuyết, chẳng thể nắm bắt được, nên nói danh tự, giả tướng, thi thiết, ngôn thuyết, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh danh tự, giả tướng, thi thiết, ngôn thuyết chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh vô sanh, vô diệt, vô nhiễm, vô tịnh, vô tướng, vô vi, chẳng thể nắm bắt được, nên nói vô sanh, vô diệt, vô nhiễm, vô tịnh, vô tướng, vô vi, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh vô sanh, vô diệt, vô nhiễm, vô tịnh, vô tướng, vô vi chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh khoảng đầu, giữa, sau, chẳng thể nắm bắt được, nên nói khoảng đầu, giữa, sau, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh khoảng đầu, giữa, sau chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh vãng lai, chẳng thể nắm bắt được, nên nói vãng lai, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh vãng lai, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh đi đứng, chẳng thể nắm bắt được, nên nói đi đứng, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh đi đứng chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh tử sanh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói tử sanh, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh tử sanh chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh tăng giảm, chẳng thể nắm bắt được, nên nói tăng giảm, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh tăng giảm chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bậc Cực hỷ, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Cực hỷ, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bậc Pháp vân, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Pháp vân, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bậc Cực hỷ cho đến tánh bậc Pháp vân chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bậc Tịnh quán, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Tịnh quán, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bậc Như Lai, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Như Lai, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bậc Tịnh quán cho đến tánh bậc Như Lai chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh thành thực hữu tình, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thành thực hữu tình, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh thành thực hữu tình chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh nghiêm tịnh cõi Phật, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nghiêm tịnh cõi Phật, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh nghiêm tịnh cõi Phật chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bố thí cho đến Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bố thí cho đến Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh năm loại mắt, sáu phép thần thông trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói năm loại mắt, sáu phép thần thông, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh năm loại mắt, sáu phép thần thông trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói năm loại mắt, sáu phép thần thông, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh năm loại mắt, sáu phép thần thông trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói mười lực của Phật cho đến trí nhất thiết tướng, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói mười lực của Phật cho đến trí nhất thiết tướng, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại

hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, Nhất-lai hương, Nhất-lai quả, Bất-hoàn hương, Bất-hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc-giác hương, Độc-giác quả, Bồ-tát, Như Lai ở trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, cho đến Bồ-tát, Như Lai, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, Nhất-lai hương, Nhất-lai quả, Bất-hoàn hương, Bất-hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc-giác hương, Độc-giác quả, Bồ-tát, Như Lai ở trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói Dự-lưu hương, Dự-lưu quả cho đến Bồ-tát Như Lai, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh Dự-lưu hương, Dự-lưu quả, Nhất-lai hương, Nhất-lai quả, Bất-hoàn hương, Bất-hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc-giác hương, Độc-giác quả, Bồ-tát, Như Lai ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bậc Cực hỷ, bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân ở trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bậc Cực hỷ, bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân ở trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bậc Cực hỷ, bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh bậc Tịnh quán, bậc Chủng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai ở trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói bậc Tịnh quán cho đến bậc Như Lai, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh bậc Tịnh quán, bậc Chủng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai ở trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói

bậc Tịnh quán cho đến bậc Như Lai, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh bậc Tịnh quán, bậc Chứng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh thành thực hữu tình ở trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thành thực hữu tình, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh thành thực hữu tình trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói thành thực hữu tình, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh thành thực hữu tình ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện! Tánh nghiêm tịnh cõi Phật ở trong cái không nội, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nghiêm tịnh cõi Phật, chẳng thể nắm bắt được, cho đến tánh nghiêm tịnh cõi Phật trong cái không không tánh tự tánh, chẳng thể nắm bắt được, nên nói nghiêm tịnh cõi Phật, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tánh nghiêm tịnh cõi Phật ở trong đó, chẳng phải đã nắm bắt được, chẳng phải sẽ nắm bắt được, chẳng phải đang nắm bắt được, vì rốt ráo thanh tịnh.

Như vậy, Thiện Hiện! Các đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, tuy quán tất cả pháp đều không có sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, rốt ráo thanh tịnh, nên không nương vào Đại-thừa mà xuất hiện và đi đến, nhưng lấy vô sở đắc làm phương tiện, nương vào Đại-thừa ra khỏi sanh tử ba cõi, đến trí nhất thiết trí, lợi ích, an ổn tất cả hữu tình, đến tận cùng đời vị lai, thường không dừng nghỉ.